

lærde Skolevæsen i de senere Aar er undergaaet, og Ministeriet har troet, at dette i Forbindelse med det, der igrigt er oplyst, turde tale for, at han behandlede med saa megen Humanitet fra Regjeringens Side som muligt. Forsaavidt det af den ærede Folkethingsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther) er yttret, at det forekom ham, at Regjeringen kunde have fulgt en anden Udvei i denne Sag, da maa jeg bemærke, at det ogsaa har været under Derveielse i Ministeriet, om han ikke kunde behandles paa den af den ærede Rigsdagsmand antydede Maade, nemlig at man betragtede Embedet som inddraget, og lod ham komme paa Bartpenge. Dette troede Ministeriet dog ikke at kunne gaae ind paa; thi det kunde ikke antage, at Embedet blev inddraget i en saadan Forstand, at denne Udvei var berettiget. Da der jo dog imidlertid kan være Tvivl herom, og da Sagen, som jeg haaber, gaar til et Udvalg, kunde det der sættes under Derveielse. Ministeriet maa dog selv i et saadant Tilfælde vedblivende andrage paa, at han, istedetfor Bartpenge, tillægges den af Samme foreslaaede Pension. Forsaavidt der af den samme ærede Folkethingsmand, er yttret, at Rector Rosendahls Enke, saafremt han blev sat paa Bartpenge, ikke vilde faae saa stor Pension, som hun vilde faae, hvis han gik af med den af Ministeriet foreslaaede Pension, saa maa jeg tillade mig at bemærke, at denne Uttring maa være grundet paa en Misforstaaelse; thi Enkens Pension bestemmes ikke i Forhold til den Pension, Manden ved sin Entledigelse faaar, men den bestemmes, efter Loven af 5te Januar 1851, til $\frac{1}{3}$ af Mandens Gage. Der er af den ærede Folkethingsmand for Københavns Amts 5te Valgkreds (Christensen) bestuderet en Oplysning om, hvorvidt Nykjøbing Skole, da den Embedsmand, hvorom her er Spørgsmaal, modtog den, var i en blomstrende Tilstand, og hvorvidt den nu er i en blomstrende Tilstand. Jeg skal til Oplysning herom tillade mig at bemærke, at Rector Rosendahl, saaledes som jeg allerede har udtalt, netop paa Grund af sin store Duellighed blev kaldet til Nykjøbing Skole for at opbelyse denne, der dengang var i en meget ringe Tilstand, og hvis Frequent's var hoist ubetyde-

lig, og at han har bragt Skolen saavidt, at Frequentisen er en Deel større, end den var dengang han overtog den, hvilket altsaa vidner om, at han med Dygtighed har forestaaet sit Embede. I Henseende til — hvad jeg saaledes har yttret, og i Henhold til, hvad der af flere ærede Medlemmer er anført, maa jeg indstændigt bede Thinget om at fremme denne Sag og at vedtage Løven saaledes, som den er forelagt. Naturligvis kan jeg, som jeg tidligere har yttret, ikke have det Mindste imod, men maa endog saa ønske, at Sagen bliver overgivet til et Udvalg, til hvilket da alle de Oplysninger, der maatte ønskes, kunne blive overgivne.

Frolund: Jeg vil ogsaa stemme for, at vi gaae ind paa at tage dette Forslag under Derveielse, men med Hensyn til de sidste Uttringer af den ærede Cultusminister vil jeg dog tillade mig at forespørge, om den ærede Minister har Noget imod, at Pensionen bestemmes paa en anden Maade, end her er foreslaaet, naar man nærmer sig den Sum, som af ham er foreslaaet, endog saa maaskee paa Skillingerne nær? Jeg troer nemlig, at man skal holde denne Sag udenfor Pensionsløven. Lad os bestemme en Pension, der findes passende, men holde Bestemmelsen derom sondret fra Pensionsløven; thi ellers troer jeg, at man meget let kommer til at eludere den.

Cultusministeren: Mod den sidste ærede Talers Uttringer kan jeg ikke have Noget at erindre. Det er ikke Regjeringen om at gjøre at faae Pensionen bestemt i Dvereensstemmelse med Pensionsløven, naar den Paagjældende kun faaar en saadan Indtægt som den, der er foreslaaet.

Nørgaard: Det Tilfælde, hvorom her er Tale, forekommer mig at være et temmelig almindeligt Tilfælde, hvortil ingen særlig Fortjeneste eller Trang knytter sig, og jeg troer saaledes, at, dersom man skulde til at give specielle Love, afvigende fra Pensionsløven med Hensyn til enhver Mand's Stillning, efter som der kan siges, at den vedkommende Mand har været duelig eller meget duelig, saa troer jeg virkelig, at man inden meget kort Tid kommer ind paa en saadan Mængde Undtagelser fra Pensionsløven, at man tilfodt vil faae at see,